

ρὸν ἡ ἀνησυχία αὐτῶν ἐγένετο δλιγωτέρα, ἐπὶ τέλους δὲ κατήντησαν καὶ εἰς ἀδιαφορίαν διότι ἡ συνήθεια, κατὰ τὰς δυσαρέστους ταύτας συναλλαγάς, καθιστᾷ ἀναισθῆτον τὸν ἄνθρωπον. Δὲν ζητεῖ πλέον προθεσμίας ἀγωνίζεται νὰ εῦρῃ προφάσεις καὶ τρόπους ὑπεκρυγῆς, τὸ χειρότερον δὲ εἶναι ὅτι, ἐπιτυγχάνων ἐπιμένει εἰς τὸ διέθριον αὐτὸν σύστημα^ν τὸ πρῶτον δάνειον διαδέχεται δεύτερον, τὸ δεύτερον τρίτον καὶ οὕτω καθεξῆς ὅλος δὲ ὁ βίος αὐτοῦ καταναλίσκεται μεταξὺ φεύδους καὶ ἀναβολῶν.

Τί λοιπὸν πρέπει νὰ γίνη, φίλε χειρώναξ, διὸς μὴ περιέλθῃς εἰς τὰ δυσάρεστα ταῦτα; Οταν κατὰ πρῶτον αἰσθανθῆς ἐπιθυμίαν ν' ἀγοράσῃς τι ἐπὶ πιστώσει, νὰ νικήσῃς αὐτὴν καὶ οὕτω ἀποφεύγων τὸν πρῶτον πειρασμὸν, ἀποφεύγεις καὶ τοὺς λοιπούς.

Κατὰ δυστυχίαν, εὐκολώτατον εἶναι νὰ φορτωθῇ χρέος ὁ τίμιος χειρώναξ^ν διότι ὁ ἔμπορος, δὲ δανειστής, βλέπων τὸ φιλόπονον καὶ φίλεργον αὐτοῦ, πιστεύει ὅτι δὲν θέλει ζημιωθῆ. Καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον εἰς τὰς αἰτήσεις σου ἐνδιδεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐρεθίζει τὰς ἐπιθυμίας σου. « Ἀγοράσατε τοῦτο, ιδέτε τι ὠρχίον εἶναι ἔκεινο. Τοῦτο εἶναι καλὸν διὸ τὰ τέκνα, ἔκεινο διὰ τὴν σύζυγόν σας. Εὖν δὲν ἔχετε τώρα νὰ τὰ πληρώσετε ἀλλοτες^ν δὲν πειράζει. » Πόσοι χειρώνυκτες σαγηνεύονται ὑπὸ τῆς προθυμίας, καὶ τοῦ μειδιάματος, καὶ τῆς εὔγενειας τῶν πωλητῶν! Δὲν εἶναι ἄρα προτιμότερον νὰ περιμείνῃ δλίγους μῆνες ὁ χειρώναξ; Η νομίζει ὅτι δὲν πωλεῖ ὁ πωλητής καὶ τὴν τόσην αὐτοῦ προθυμίαν; Ο ἔμπορος πωλεῖ καὶ τὰς προθεσμίας. Μὴ ἔχων νὰ πληρώσῃς ἀμέσως δὲν ἔχεις καὶ τὴν ἀλευθερίαν νὰ πρωγματεύῃς περὶ τῆς τιμῆς.

Τὰ γρέη ἔγουσι καὶ τι ἄλλο εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνον^ν ὁ δρειλέτης, προσπαθῶν ν' ἀποφύγῃ τὴν λυπήν αὐτὴν ἀνάμνησιν, καταντῷ ν' ἀγνοῆ καὶ εἰς ποίαν στάσιν εὑρίσκονται^ν ἢ ἂν ἐνθυμηθῇ τὸ θν λησμονεῖ τὸ ἄλλο λησμονεῖ καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὑπεργέθη νὰ πληρώσῃ, καὶ νομίζει ὅτι παρατείνει τὴν προθεσμίαν ἀπομακρύνων τὸν νοῦν ἀπ' αὐτῆς. Ο δανειστής διποτεῖ δὲν λησμονεῖ.

Οταν ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ πληρώσῃ ὁ χειρώναξ^ν τὰ ἀγορασθέντα ἐπὶ πιστώσει, εὑρίσκει τὸν λογχριασμὸν τοῦ ἐμπόρου ὑπέρογκον^ν καὶ τοῦτο διότι ὁ μὲν ὀφειλέτης δὲν ἐνθυμεῖται δλα τὰ ἀγορασθέντα, ὁ δὲ ἔμπορος οὐδὲν λησμονεῖ.

Ανάγκη ἄρα ν' ἀποφεύγῃ ὁ χειρώναξ^ν δοσον τὸ δυνατὸν τὰ χρέη, οἷον δῆποτε εἴδους καὶ ἀν ὄσιν, ἢ οἰονδήποτε δνομα καὶ ἀν ἔχωσι. Προτιμότερον νὰ μὴ ἀγόραζῃ τι περιττὸν περὰ νὰ χρεωστῇ εἰς ἔμπορον προτιμότερον νὰ στεφθῇ καὶ τι ἀναγκαῖον περὰ νὰ χρεωστῇ τὸ ἐνοίκιον. Δὲν λέγω δὲ ὅτι πρέπει ν' ἀποφεύγῃ καὶ τῶν καφενείων, τῶν καπηλείων, τῶν

θεάτρων καὶ τῶν τοιούτων τὰς δαπάνας, διότι δὲν θέλω, συμβουλεύων ταῦτα, νὰ ἔξυπρίσω τὸν χειρώνακτα, οἵτις οἰκοθεν πρέπει ν' ἀποτροπιάζεται αὐτὰς ὡς δλεθρίας.

(Ἐπεταί συνέχεια.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν περὶ τῆς ἑταίριας ταύτης εἰδήσεων (*), ἐλάβομεν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Ερμουπόλει συγκροτηθείσης γεν. Συνελεύσεως τῶν μετόχων τὴν 15 Απριλίου. Ἐπεξελθόντες δὲ ταῦτα μετὰ σπουδῆς, εἰδομεν εὐχαριστώς ἐπιθεσιαίμενα δσα ἐσημειώσαμεν περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὴν τε πρόσδον τῆς ἑταίριας καὶ τὴν ἐπιχύρωσιν τῶν αὐτῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἀτινα εἰσὶ τὰ ἔτη: 1, Ηλ. Κεγκιάς, 2, Π. Φάληρος, 3, Έλπιδ. Λαδόπουλος, 4, Δ. Βαφιαδάκης, 5. Άλ. Δομεστίνης, καὶ Α. Κάζιρας, γεν. γραμματεύς.

Τὸ παρελθόντος ἔτος εἶχε γίνει πρότασις πρὸς τοὺς μετόχους νὰ παραχωρήσωσι τοὺς ἀνήκοντας αὐτοῖς τόκους πρὸς κατακευὴν ἐνδε ἀτυπολίσιου^ν ἢ πρότασις ἡτο τῷ τῷ πολλὰ ὄρθη καὶ φαίνεται ὅτι οὐκ δλίγοι παρεδέχθησαν αὐτὴν. Άλλα τὸ Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ προσκαλέσῃ ἐκ νέου πάντας ἵνα ἀπορχνθῶσι δρεστικότερον. Προτρέπομεν δὲ καὶ ἡμεῖς τοὺς μετόχους νὰ συνανέσωσι, καθόσον ἀναπτυσσομένης τῆς ἐπιχειρήσεως αὐξάνει καὶ αὐτῶν ἡ ὀφέλεια.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν εἰδήσεων, ὃν ἐγένετο ἀνοτέρῳ μνείᾳ, πολλοὶ ἔξ Εύρωπης, ἔνοις μάλιστα, ἔξτηταν ἀντίτυπα τοῦ φυλλαδίου ἔκεινου. Εἶπε Ζομεν δὲ ὅτι καὶ ἀλλοπεδχποι καὶ ἡμέτεροι βλέποντες τὴν καθημερινήν πρόσδον τῆς ἑταίριας καὶ τοὺς ἀτρύτους καὶ ἀφιλοκερδεῖς κόπους τοὺς ὄποιους χάριν τούτου καταβάλλει τὸ Συμβούλιον, θέλουσι προθυμηθῆ νὰ ἀποκτήσωσι καὶ τὰς ἐναπολεπομένας μετοχάς, συντελοῦντας αῦτων καὶ εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ εἰς τὴν ὄλικὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος.

Τὸ παρατιθέμενον ξυλογράφημα^ν ἔξεικονίζει τὸ ώραῖον ἔργοστάσιον τῆς ἑταίριας περὶ εὐ προωριλήσαιμεν. Ἐπειδὴ δὲ κατακευάζονται ἐν αὐτῷ καὶ ξένη ἔργα, νομίζομεν ἐπικερδέεις εἰς τὴν ἑταίριαν ἐξ ἀποφασίσῃ νὰ γίνωνται καὶ τυπογραφικὰ πιεστήρια. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι οὐ μόνον ἐν Ελλάδι ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν ἔξ Ερμουπόλεως θὰ προμηθεύωνται οἱ θέλοντες τοιαῦτα.